

ת"פ 47794/06/17 - מדינת ישראל נגד ג'האד סאלח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 47794-06-17 מדינת ישראל נ' סאלח(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ג'האד סאלח (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע אחר שמיעת ראיות, כאמור בהכרעת הדין, בשתי עבירות שעניינן המתה בקלות דעת, נהיגה תחת השפעת סמים, סטייה מנתיב תחבורה ונהיגה במהירות סבירה.

2. המדובר בתאונת דרכים שארעה ביום 8.10.16 בכביש 89, בין צומת כברי לנהריה, בין רכב בו נהג הנאשם לרכב טויוטה. כעולה מהכרעת הדין, בשל נהיגת הנאשם תחת השפעת סמים, הוא נהג במהירות רבה, איבד שליטה ברכבו, פגע במעקה בטיחות בצד ימין, ואז סטה עם רכבו לנתיב הנגדי, פגע ברכב הטויוטה, וכתוצאה מפגיעה זו נהרגו במקום נהג הטויוטה, א"כ ז"ל ואמו ר"כ ז"ל. אשת המנוח, ר', שישבה לידו ברכב, נפצעה באורח קשה, כמתואר בכתב האישום. אף הנאשם עצמו נפגע כתוצאה מהתאונה.

3. עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם אינם מכבידים.

4. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על התוצאה הטרגית של התאונה כאן, שהסתיימה בקיפוח חייהם של שני בני אדם מאותה המשפחה, כי מדובר בתאונה שלא הייתה הכרח המציאות אלא ארעה אך ורק בשל אופן נהיגת הנאשם. הופנית לתסקירי נפגעי העבירה - הן שלוש אחיותיה של המנוחה ר"כ ז"ל והן אשת המנוח ובנו. התמונה האנושית המשתקפת מתסקירי קורבנות העבירה קשה ומלאת יגון, ובכך נגזרו על בני המשפחה ח"י שכול ואבל.

5. האינטרס החברתי שנפגע כאן הינו שלום הציבור ובטחונו, ובעיקר בהתייחס למשתמשים בדרך. מי שנוהג ברכב כשהוא אינו במלוא חושיו, גורם סיכון פוטנציאלי לכל כלי רכב או הולך רגל שייקרה בדרכו. כבר נפסק כי "כאשר נהג נכנס לרכב כשבדמו סמים ואלכוהול הוא הופך את עצמו למכונת מוות נעה"

(רע"פ 3351/09 שמרית משה נ' מד"י). כאן לבש הסיכון הפוטנציאלי ממשות וגרר תוצאה טרגית קשה. רק בשל קלות דעתו של הנאשם, אשר בחר לנהוג בעודו מצוי תחת השפעת סמים, ארעה התאונה הקשה, שגבתה שני קורבנות בנפש.

6. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת אמנם כי "בעבירות של נהיגה בשכרות שגרמו לתוצאה קטלנית קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות העבירה, תוצאות התאונה ונסיבותיו האישיות של הנהג העבריין" (ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל). לצד זה הודגש שוב ושוב כי "נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות" (ע"פ 6439/06 קריטי נ' מדינת ישראל).

בשל כך שהעבירות שבהן הורשע הנאשם התרחשו ברצף זו לזו, ראיתי לקבוע כי המדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד. בנסיבות המקרה שלפניי, נוכח נהיגתו הפרועה של הנאשם, שהתבטאה בנהיגה מהירה ואובדן שליטה ברכב, גרימת התאונה הקשה ותוצאותיה, ראיתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 7 שנות מאסר ממשי ברף התחתון ועד 12 שנות מאסר ברף העליון, זאת לצד עונשי מאסר על תנאי, פסילת רשיונות נהיגה ממושכת, ופיצוי הולם לקורבן העבירה (השוו ע"פ 4107/16 כהן נ' מד"י וכן ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מד"י).

7. לא ראיתי עילה לסטייה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה.

8. בקביעת הענישה בתוככי המתחם, נתתי דעתי לכך שהנאשם לא קיבל אחריות מלאה למעשיו וטען בהיעדר עיגון עובדתי ממשי למזעור אחריותו המשפטית והעובדתית לגרימת התאונה. מנגד, ראיתי ליתן משקל מסוים לאמור בפרוט' הדיון הקודם, בעניין תרומת אבי המשפחה לחברה בישראל, באופן כזה הראוי להיזקף ולו במעט, גם בעת גזירת דינו של הנאשם.

9. סוף דבר: אני דן את הנאשם ל-8 (שמונה) שנות מאסר, אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומניינו מיום מעצרו בתיק זה, 19.2.19.

לצד עונש זה ובנוסף, אני דן את הנאשם ל-12 חודשי מאסר, אותם לא ירצה, אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, ישוב ויעבור עבירה שעניינה גרימת מוות בקלות דעת, בעטיה של נהיגת כלי רכב, או נהיגה תחת השפעת סמים או נהיגה בזמן פסילת רשיונות.

אני פוסל את הנאשם מקבל או החזק רשיונות נהיגה למשך 15 שנה, שמניין מיום שחרור הנאשם מריצוי עונש המאסר בתיק זה.

ממניין תקופת הפסילה תנוכה התקופה שבין 2.7.17 ועד 14.2.19 - תקופה בה היה הנאשם פסול

מנהיגה עפ"י החלטה שיפוטית בתיק זה ובטרם נעצר.

נוכח תקופת הכליאה הממושכת והפסילה שלאחריה, לא ראיתי להטיל עונשים מותנים באשר לעבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם (סטייה מנתיב נסיעה, מהירות סבירה וגרימת חבלה של ממש בתאונת דרכים).

עוד אני מורה כי הנאשם יפצה את אשת המנוח, הגב' ר', פיצוי עבירה עבור בנה הקטין, בסך 50,000 ₪ שיועבר באמצעות קופת ביהמ"ש עד ליום 1.1.21, עפ"י פרטי ח-נ בנק שתמסור המאשימה.

לעניין גובה הפיצוי, אפנה לע"פ 4498/14 הנ"ל, וכן ע"פ 456/16 צ'ורנו נ' מדינת ישראל.

כן נתתי דעתי לתקופת הכליאה הממושכת שהוטלה, עניין שיביא לכך שהפיצוי ישולם ע"י משפחת הנאשם, בעיקרו של דבר.

ניתן היום, י"ב תשרי תשפ"א, 30 ספטמבר 2020, בפומבי.

זכות ערעור כחוק.